

at købe levende Dyr, kan man ikke, da de derved ikke kan forsyne selve Kødforretningen i tilstrækkeligt Omfang, og en Kontrol med, at intet Kød af disse Dyr anvendes til Pølsefabrikation, kan man ikke etablere.

Det samme Forhold gør sig ogsaa gældende for de egentlige Pølsefabrikanter og Slagterier, der næsten alle handler med ferskt Oksekød.

Et Forbud mod Køb af levende Dyr til hel eller delvis Anvendelse til Pølsefabrikation yder efter vor Formening heller ingen Garanti for, at de omhandlede Overpriser undgaas, idet bl. a. de nævnte offentlige Institutioner ogsaa kan betale disse ved Køb af levende Kvæg. Det samme gælder ogsaa mere private Forretninger f. Eks. Hoteller og lignende. De mindre lovlydige Slagtere vil ogsaa altid kunne betale højere Priser og derved sikre sig det bedste.

Dette i Forbindelse med det Forhold, at selve Pølsefabrikkerne synes at købe et relativt mindre Antal levende Dyr, medfører, at vi ikke kan anbefale Udstedelsen af det nævnte Forbud, af hvilken Grund vi har henstillet til Kødkontoret ikke at henvende sig til Landbrugsministeriet desangaaende, før Sagen igen har været forelagt det samlede Udvalg.

København, den 7. November 1918.

Victor Hansen.

Møller.
